

FASON, -ön, m. 3. (fr. *Façon*) 1) Form, skapnad, gestalt. *Denna hatt har en vacker f.* — 2) Sätt, bruk, vis. *Han vill göra allting på sin egen f.* På *Turkarnes f.* — 5) Hållning, sätt att gå eller röra sig. *Då man lär sig exercera, får man hem f. på kroppen.* Brukas äfven i plur. under bem. af: Rörelser på kroppen, åtbörder, gester, t. ex.: *Denna aktris har mycket vackra f-er.*

FASONERA, v. a. 1. (fr. *Façonner*) 1) Gifva viss form åt en sak, forma, bilda. — 2) Gifva prydnad åt ett arbete.

FASONERAD, a. p. 2. (om tyger) Väfd med blommor, figurer, ränder eller rutor. — *Motsats*: Slät.

FASONERING, f. 2. 1) Handlingen, förfarandet, då man fasonerar. — 2) Blommor, figurer, ränder, rutor på ett tyg. *F-en på detta tyg är ganska vacker.*

FAST, a. 1. 1) Som icke kan röras ur stället. *En f. klippa, punkt.* Bildar sammansättningarna *Bergfast*, *Klippfast*, *Väggfast*. — *Syn.* Orörlig, Orubblig, Stadig. — 2) Tät och hård. *F. botten, mark.* *Denna fisk har ett f. kött, är f. i köttet.* *F. land*, säges om någon af de tre jordens hvar för sig sammanhängande stora landsträcker, nämligen Gamla Verlden, Nya Verlden och Australien (i motsats till andra större och smärre öar). *F-a landet* betyder äfv.: land i allmänhet (i motsats till sjö, flod). — *Motsats*: Mjuk; Strödd. — *Syn.* Stadig. — 3) Befästad. *En f. stad, ort.* — *Motsats*: Öppen. — 4) (om egendom) Som ej kan flyttas. *F. egendom.* *All hans egendom både löst och fast.* — *Motsats*: Lös. — 5) Som ej kan komma lös, undfly, undkomma; fångad, fasttagen, fastgjord. *Länge har jag fått springa efter dig, men nu är du ändtligen f., nu har jag dig f.* *Taga f.*, se *Fasttaga*. *Göra f. en båt.* (Fig. fam.) *Blifva f. för ett brott*, derom öfverbevisad. *Vara illa f. för någon, något, illa deran.* *Vara f. i en skiff*, förälskad i henne. *Blifva f. för en flicka*, vara tvungen att gifva sig med henne eller att betala underhåll för ett med henne sammanfladt barn. — 6) (kem.) *F. kropp*, den, som lemnad åt sig sjelf, bibehåller sin yttre form. — *Motsats*: Flytande, Luftformig. — 7) (fig. a) (om person) Som förblifver vid sin föresats, utan att låta öfvertala sig till afvikelse derifrån. *Vara f. i sitt beslut, i sin föresats.* *En f. och beslutsam man.* — b) (om sak) Som ej lätt låter förändras sig. *F. vilja, föresats, beslut, tro, öfvertygelse, hopp, vänskap, förbund.* — c) (både om person och sak) Som icke kan nedslås af motgången, icke låter skrämma sig. *Förblifva f. och ståndaktig i motgången.* *Hafva en f. själ. Ett f. mod.* — *Syn.* (för alla bem. under 7) Ståndaktig, Oföränderlig, Orubblig.

FAST, adv. 1) På ett fast, stadigt sätt. *Denna byggnad står f. som på ett hälleberg.* (Fig.) *Stå f. vid sin mening, sitt beslut*, oföränderligt bibehålla dem. *Stå f. vid sitt ord*, hålla sitt löfte. *Det står f.*, det är bevisadt, obestriddigt. *F. hålla i något*, hålla något så stadigt, kraftigt, att det ej släppes, lossnar. *Hålla sig f. vid*, hålla i något, för att ej bortföras, bortryckas, sjunka eller falla; äfv. (fig.) förblifva vid mening, föresats, beslut, o. s. v. *Sitta f.*, ej lätt kunna lossas, urtagas, fränskiljas; äfv. på något sätt kvarhållas, så att man ej kan komma lös; äfv. (fig.) vara illa deran. — 2) (fig.) Ståndaktigt. *F. tro, förtrösta.*

FAST, adv. (föråldr.) 1) Nästan. — 2) Mycket. *F. bättre, F. hellre, F. mer.*

FAST, konj. Se *Fastän*.

FASTA, v. n. 1. 1) Afhålla sig ifrån mat, ingenting förtära. *Jag har f-t ända sedan i förrgår.* — 2) Afhålla sig ifrån kraftig spis, isynnerhet kött. *Det är stundom nyttigt för helsan att f.* *Att f. är i sjukdomar ett nödvändigt vilkor för helsans återställande.* — 3) Iakttaga sådan afhållelse såsom en föreskrifven religionshandling. *Att f. är af flera religionsläror påbjudet.*

FASTA, f. 1. I. 1) Fastande. *F. och bön.* — 2) Tid, under hvilken man fastar. *Min f. har nu räckt i två dygn.* — 3) *F-n*, den del af kyrkoåret, som närmast föregår påskhögtiden och räcker i sju veckor, från fastlagssöndagen intill påskdagen. Kallas äfv. (oriktigt) *Fastlag*.

FASTA, f. 1. II. Laga stadfästelse på afhandlingens om köp af fastighet, som man tillhandlat sig. *Taga f. på något*, (fig.) anteckna sig något till minnes.

FASTAGE, fastäsch, n. 3. Stort laggkärl för vin, brännvin, o. s. v. *Fat.* Skrifves äfv. *Fastasch*.

Anm. Ordet är icke franskt, utan endast bildadt efter franskan, af det svenska *Fat*.

FASTANDE, n. 4. Omständigheten, att man fastar. — *Adj. p.* Som ingenting förtärt sedan morgonen. *Jag är ännu f.* *På f. mage*, då man är fastande.

FASTBECKA, v. a. 1. Med beck fästa. — Äfv. *Becka fäst.* — *Fastbeckande*, n. 4. o. *Fastbeckning*, f. 2.

FASTBINDA, v. a. 3. (böjes som *Binda*) Genom bindning fästa. *F. något vid, på, om en sak.* — Äfv. *Binda fäst.* — *Fastbindande*, n. 4. o. *Fastbindning*, f. 2.

FASTDAG, m. 2. Dag, då man håller eller bör hålla fasta (se d. o. I.). Skrifves äfv. *Fastedag*.

FASTEBREF, n. 3. Af domstol utfärdadt dokument, innehållande laga stadfästelse på ett fastighetsköp.

FASTER, f. 2. pl. *fastrar*. Fars syster. Heter i äldre lagstil: *Fadersyster*.

FASTFRYSA, v. n. 3. (böjes som *Frysa*) Genom frysning fastna. *F. vid.* — Äfv. *Frysa fäst.* — *Fastfrysande*, n. 4. o. *Fastfrysning*, f. 2.

FASTGRO, v. n. 2. Genom groning fästa sig på ett ställe. Säges äfv. i fig. mening, t. ex.: *Denna föreställning har f-t i folkets sinn.* *Stå som f-dd vid marken.* — Äfv. *Gro fäst.* — *Fastgroende*, n. 4. o. *Fastgroning*, f. 2.

FASTGÄLIG, a. 2. (nat. hist.) Säges om de fiskar, hvilkas gälar öro dolda och fastväxta under huden, som utsläpper vattnet genom ett eller flera hål.

FASTGÖRA, v. a. 2. (böjes som *Göra*) På något sätt fästa. *F. ett fartyg, en båt.* — Äfv. *Göra fäst.* — *Syn.* Se *Fästa*; (sjöt.) *Belägga*, *Beslå*. — *Fastgörande*, n. 4. o. *Fastgörning*, f. 2.

FASTHAKA, v. a. 1. Genom hakning fästa. *F. något vid, på.* — Äfv. *Haka fäst.* — *Fasthakande*, n. 4. o. *Fasthakning*, f. 2.

FASTHET, f. 3. Egenskapen att vara fast: 1) Orörlighet. *En klippas f.* — 2) Täthet och hårdhet. *Boltnens, markens f.* — *Motsats*: Mjukhet. — *Syn.* *Stadighet*, *Stadga*, *Konsistens*. — 3) (fys.) Det motstånd, som en kropp till följe